

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

III. Cvr Non Accesserit propius, & quid se velit hæc distantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

*CVR NON ACCESSERIT
propius, & quid se velit hac di-
stantia.*

Non accessit propius prodigus,

- { 1. Quia clementia benigni patris praeven-
tus.
2. Ex sua parte, partim impotentia prepe-
ditus, partim naturali prudentia sua
persuasus.

Propter impotentiam, eò quod corpus eius tribus
modis omninò debilitatum, & quasi exossatum
esset.

Primò, per excessum bibendi vinum magnis & a-
qualibus haustibus, id est, per ebrietatem & gulam,
quam instruendo meretricibus & amasijs suis opipa-
ra conuiuia quotidie exercuerat, ita ut saepe diem in
noctem, & noctem in diem conuerteret, iuxta illud:
*Noctem verterunt in diem: tū, ut his lenocinijs meret-
ricum fauores sibi conciliaret; tum, ut in se natu-
ram ad malum satis pronam, & plus quam ardentem,
dormientem quasi canem excitans, & oleum igni
infundens, ad libidinis ardores excitaret, persuasum
sibi habens quod*

Sine Cerere & Baccho friget Venus:

*Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt lu-
dere.*

certum enim est, nihil magis humanum corpus eua-
cuare & exhaustire, quantumuis illud robustum, imò
etiam chalybeum sit, quam gulæ excessus: Virgilius.

Copia Bacchi

Et tentat gressus, debilitatq; pedes. & Plautus.

*Magnum hoc vitium vindi est, pedes captat primum
Luctator dolosus.*

Hinc enim similium ganeonum pedes podagra;
manus autem, chiragra; totumque reliquum cor-
pus

Virg. in

Opusc.

Plaut. in

Pseudol.

pus

2

cum

aut.

cum

forr

tum

illis

ò ve

cali

in fi

perio

certe

aqu

mer

lg

g

E

3. C

tam

ta, q

palce

An

distis

in he

man

fario

sibus

se pra

prate

in ag

facco

cilen

etior

cior.

4. C

pus elumbis lassitudo diuexat.

2. Per vagam Venerem & promiscuos coitus, nunc cum hac, nunc cum illa metetricula; hodie cum Laide aut Flora aliqua; cras cum Thaide vel Aurora: Mane cum Corinthia, vesperi cum Cyprica; quindecim forte dierum spatio cum Proculo Imperatore centum virgines impregnans; de die hoc, de nocte altero illis abutens modo: *Duodecim, scilicet, artium homo:* *Flau. vo. piscus in Proculo,* ò verè emissarius equus, taurusue admiffarius, instar calidæ scrophæ quantumlibet congressum desiderās, in singulis quod amore suo dignum existimabat reperiens, cum illo, qui aiebat:

Centum sunt causæ cur ego semper amem: *Quid. li. 2. Eleg. 4.*
ceteid generis homines, vt meritorij equi omnem aquam, quantumuis turbidam, bibunt: Nam *Venus* *maruat vires.*

Ignis est usque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.

Qui fornicatur in proprium corpus peccat, inquit Apo- *Iob. 31.*
stolus.

Et hæc causa est, cur pederentim accesserit.

3. Quid de eius fame dicam? de seruitute, tam vili, tam laboriosa, tam scabiosa, ventis & pluuijs exposita, qua durante, caninam famem porcorum, quos pascebat, siliquis domare non licuit?

An non superiori anno gementem & dicentem audistis, *Ego autem hic fame pereo?* Estne quæso aliquid in hoc mundo, quod aut homines, aut bruta animalia magis debilitet, quam defectus victui necessariorum? Quis vnquã equus fame afflictus, & vix ossibus hærens ad cursum, aut torneamentum alacrem se præbuit, aut palmam obtinuit? Quis Athleta, cui præter pellem & ossa nihil superest, præclari aliquid in agone præstitit? Prodigio autem nostro venter erat sacco in pistrinum effuso inanius, vultus ossibus macilentior, omnisque caro haleec infumato contractior, imò caninis dentibus, aut ligno brasílico sicior.

4. Quia plurimum viæ ex longinqua regione redi-

ens confecerat. Quid ergo mirabimur, si instar can-
cri, aut limacis proreptauerit? Quid nouum, si ap-
propinquans patriæ & paternis ditionibus artonitus
sublitterit, gradum preflerit?

2. Non propius accessit, quamuis fortè ei vires suffe-
cissent, prudentia quadam humana commotus, &
varia secum considerans.

1. Existens in limitibus suæ patriæ, & suburbij ciui-
tatis paternæ, consultum putauit nonnihil subfiste-
re, vt deliberare posset, cui familiarium se primum
insinuaret; quo exordio coram Patre constitutus vte-
retur; quomodo orationis suæ filum contexeret; quo
prætextu & rationibus plausibilibus malam suam
causam: tumque palliaret: quo gestu corporis pro-
cederet. Quamuis enim iam diu secum deliberarat &
dixerat, *Surgam, & ibo ad Patrem, & dicam ei:
Pater peccauit &c.* Tamen nunc ipsi operi exequendo
accinctus, bonum ei visum fuit priora denuo confi-
lia ad incudem reuocare; & si quid addendum, aut
demendum iteratò consulere, *Anima sedendo, si
prudens*; adeoque infra videbimus, quomodo ad Pa-
trem veniens, omittat illa verba, *Fac me sicut vnus
ex mercenarijs tuis*: quæ tamen superius dicere propo-
suerat, adeoque hac breui mōrula prudentior forte
effectus est.

Virgil l. 1. 2. Hæsit

Ancid.

*Spem metumq; inter dubius, seu viuere credat
Sine extrema pati.*

Cum enim, neque per litteras, neque per amicos
prius quam patrem accederet, ei reconciliari posset,
hinc timebat fustigationem, carceres, repulsam, ob-
duratum animum, vultum implorabilem, & perpetuam
exheredationem: illinc autem omnia bona
de Patris naturali clementia sperabat: Hinc spes
auribus cordis eius insufurrabat, Audacter ulterius
progrediamur, confidenter ad pedes boni paren-
tis nos proijciamus, *Adeamus cum fiducia ad thronum
gratia.* Illinc timor gressum reprimebat, dicens,
*Ecquid agis mi homo, quomodo coram illo
patre*

Patre audes comparere, cuius omnem substantiam dissipasti? cui ita primò in domo paterna insultasti, & quem indecora tua vita postmodum tanopere infamasti? Qua fronte castrum hoc Virtutis & Honoris intrare audebis, in cuius circumquaque parietibus maiorum tuorum antiquitate & rubigine oblita simulachra, virtutum ipsorum monumenta conspicias: quorum tu gloriam tot sæculis acquisitam, tam breui tempore tua vita offulcasti? Non Patertantum vultum a te auerter, sed & auorum, proe auorumque statuar obuersis in parietem vultibus, fructibus tam syluestris, & propaginis tam spuria, quæ ipsorum confessum fæder, conspectum dedignabuntur, & dicent: *Tollatur impius, ne videat gloriam Dei.*

Atque ita hæsitans modo sibi aiebat, Non ergo ulterius procedam: modo, Non, periculum faciam, quid tenta sè nocebit? faciam, non faciam, & sic fluctuans inter diuersa consilia, neque accedebat propius, neque incedebat longius, donec oportuè eum bonus Pater, qui ad podia, aut turres castri sui consistebat, forte eum adhuc longè distitum vidit, *Cum autem adhuc longè esset vidit illum Patrem.*

3. Verecundabatur in sua patria, & inter suos, ita nudus & male vestitus apparere: quamuis enim reliqua defecerant, generosum tamen & heroicum animum nondum deposuerat. Ecquid? (inquebat,) Egone tam illustri familia natus, & Domini loci huius filius? Egone, qui hic quondam bullatus, purpura & cocco ornatus, venustulus, politulus, crinibus calamistratis, & aequaliter pexis, indusio ad collum exacte rugato, collari simbrijs instar dentium circumsepto, & ceruleo amilo roborato, thorace ex holoserico, toga ex bysso, femoralibus coccinis acupictis, calceis ad morem Venerum efformatis, conspicuus: denique qui ipso pauone exactius ornatus incessi, & loculos argento, auroq; plenos habui; qui sanus, ac succulentis faucibus, vultuque obam-

oboambulau, hodie iisdem me spectandum exhibeo, instar vermibus, nudum femoralibus, thorace, & potiore vestimentorum parte spoliatum, nec ito quopiam melius coopertum; cui indusium titione culinaria nigrius circa humeros colligatur; cui caput glabrum, crines præ paupertate defluentes, vultus deformis & decoloratus, totaque cutis à sole adusta & corrugata? Ergone audebis? Sane tali ornatu pulchrum me spectaculum, & me & cognatione mea dignum exhiberem; vereor equidem, ne hoc malorum meorum complementum, & iniuriarum Parentibus illatarum vltima esset. Tolerabile est apud ignotos vestitu minus honesto comparere: ast hic, & vultus mihi præ verecundia & rubore arderet, & cognatis, amicisque omnibus intimum cordis dolorem concitarem. Subsistam itaque aliquantisper, si forte se offerret melior aliqua occasio. Dum autem sic hæret, & deliberat, à longè agnouit eum Pater, & misericordia motus, ei occurrit, *Cum adhuc longè esset vidit eum Pater.*

Sed quæres. Quid se velit, quod tam longè à Patre suo subsistat filius noster Prodigus, quidnam hoc significat? Respondent quidam populum gentilem hoc ipso designari, de quo Propheta Isai 49. ait,

Isai. 49.

Audite Insulae, & attendite populi de longè.

Et Paulus:

Qui eratis longè, facti estis propè.

Gentes enim Deum verum piè inquirendo iam aliquo usque à longinqua regione suæ infidelitatis abscesserant; sed tamen adhuc longè ab eo distabant, quem sufficienter, neque nouerant, neque intelligebant: & sic ait venerabilis Beda:

Cum adhuc longè esset, antequam intelligeret Deum; sed tamen cum iam piè quæreret:

Et quidem iam bona pars viæ confecta est, si talem veritatem & summum illud bonum piè quærere incipiamus: Nam *dimidium facti, qui bene cepit, habet.* multum tamen abest ab eo, qui illud iam inuenit, & possidet: *Infans duodecim annorum, imò & trium.*

rogan-

rogando, inquirendo, & quaestiones proponendo
 priorem illam itineris partem conficere posset: sic enim
 parentes Iesum inuenerunt in templo, sedentem in *Luc. 2.*
medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos.
 nam primus gradus ad scientiam est dubitare: secun-
 dus, intelligentiam desiderare: tertius intellectum in-
 quire: in proverbio enim dicitur: *Qui nihil scit, de*
nullo dubitat. Multum inquirere & permutari, signum
 est subtilis spiritus, & ad scientias addiscendas na-
 ti, & tamen ab illis longè adhuc abest: nam & stulti
 saepe ea rogant, ad quæ sapiens satisfacere vix va-
 let.

Aliqui itaque ex Gentilibus, eò quod Deum quaerent,
 ad patrem suum, scilicet Deum, accessisse dicuntur,
Et surgens venit ad patrem, longè tamen distabant,
 eò quod nondum sufficienter instructi, & catechisati
 essent, *cum adhuc longè esset.* Aliter etiam hæc
 exponi possunt ex manuscriptis commentarijs ex
 mij D. M. N. Michaelis de Baij, qui docet aliud esse
 cognoscere vnum Deum, & aliud scire CHRISTVM
 Mediatorem & Redemptorem, qui est via ad Iusti-
 tiam, *Ego sum via, nemo venit ad patrem, nisi per me. Ioan. 14.*
 Nolle itaque Deum vnum, magna via nostræ pars
 est, *Surgens venit ad patrem: Hæc est vita aterna, ut cogno-*
scant te, sed longè adhuc à sua salute abest, qui Chri-
stum vnicam ad salutem viam ignorat: Hæc est vita
aterna, ut cognoscant te, & quem misisti Iesum Chri-
stum.

Non est aliud nomen sub caelo in quo oporteat nos saluos fieri.

Et quæso an non longè abest à termino suo, qui
 ignorat qua via incedendum sit, nec ducem itineris
 habet: cui nec pedes ad iter sufficiunt, nec equi, cur-
 rus, aut nauigia ad transferendum præsto sunt: cui
 alæ ad volandum, Christophorus aliquis ad portan-
 dum desunt, & merito dicere potest, *Domine homi-*
nam non habeo. Tales autem sunt omnes illi, qui
 non cognoscunt Iesum Christum, qui est via nostra,
 & via

& via regia ad cœlum, Ego sum via. Qui dux noster ad cœlum est.

Psal. Notas mihi fecisti vias vitæ.

Exod. 15. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

Deut. 32. Circumduxit eum, & docuit.

Qui currus noster, nauis nostra, alæ nostræ, noster qui nos in cœlum supportet, Christophorus est:

4. Reg. 2. Currus Israel, & auriga eius.

Deut. 32. Circumduxit eum, & docuit, atque portauit in humeris suis.

Sunt itaque tales ignorantes longè à salute, qualis aliquandiu fuit Cornelius Centurio in Actibus Apostolorum, talis Eunuchus Reginae Æthiopiæ cum adhuc in curru Prophetiam Isaia legeret, sed non intelligeret, donec Philippus ascenso curru ipsum catechizauit & docuit.

Sed de Gentilibus hodierno die, primaque concione sit satis; nam & elapsa hora Dominas Canonissas ad diuini officij perfolutionem vocat, & ipse prodigalitatis meritò arguendus videret, si omnes discursus vnica vice profunderem, & verendum esset, ne violento hoc & graui exercitio, infirmos spiritus, & aures nondum concionibus assuetas grauarem: nam *Ladunt iuga prima iuuenos*. Sicut itaque longum iter ingredientibus pederentim incedendum, ita nobis,

Ouidius. bis, *Paulatim longius itur*: nunc autem,

Itē in pace,

CON-